

demokrater ind i Tinget, medens de tidligere sendte Højremænd. Denne Fremgang, som vort Parti har haft, skyldes dog, det skal jeg villig indrømme, ikke vor egen Dygtighed alene, den skyldes ikke vor Agitation alene, men der er andre Omstændigheder, som arbejde for os og hjælpe os fremad. Og jeg vil da først og fremmest nævne hele den nuværende Samfundsudvikling, — den arbejder paa mange Omraader netop vort Parti i Hænde. Der er navnlig tre Ting, jeg her vil fremhæve, som tjene til at gavne og fremme Socialismen her i Landet. Der er for det første Stormagasinerne Udvikling her hjemme. Det ene Stormagasin opstaar efter det andet, og disse Magasiner gøre de mindre handlende brødløse i stor Udstrækning, saaledes at disse Folk blive økonomisk ødelagte. Det er derfor naturligt, at disse Folk ikke længere kunne have Tillid til den nuværende Samfundstilstand, men ønske indført en anden og bedre. Jeg skal dernæst nævne de mange Aktieselskaber og Fabrikker, der opstaa, og som gøre talrige Haandværksmestre arbejdsløse og tvinge dem over i Lønarbejdernes Rækker. Og endelig maa jeg her bringe en Tak til de danske Godsejere for den udmærkede Støtte, de have ydet Socialdemokratiet i de sidste Aar. Godsejerne have jo nu begyndt at indføre her til Landet Polakker og Svenskere, i det hele taget en stor Mængde fremmed Arbejdskraft, ligesom Maskinerne jo ogsaa have faaet en stor Fremgang i Landbruget, og herigennem er Øjnene blevne aabnede paa mangfoldige Landarbejdere. Landarbejderne have hidtil staaet som den Samfundsklasse, hvor Socialdemokratiet havde vanskeligst ved at trænge igennem, Landarbejderne stode uforstaaende over for Socialismen, de vare uimodtagelige for vor Agitation, men jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa de danske Godsejere have optraadt i de sidste Aar, har aabnet Øjnene paa mangfoldige Landarbejdere og har udrettet mere i et eneste Aar, end vi vilde have været i Stand til ved mange Aars ihærdigt Arbejde ude i disse Kredse. Ved det sidste Valg her i Landet var jo Feltraabet i mange Valgkredse, at man stemte for eller mod Socialismen. Vi have naturligvis ikke noget imod, at Valgkampen tilspidtes paa dette ene Punkt, og jeg siger, at derfor er det saa meget mere glædeligt, naar Valgresultatet alligevel bliver det, at Socialdemokratiet gaar ud af denne Kamp med Sejr. Vore Modstandere genere sig jo ikke med Hensyn til de Vaaben, de anvende over

for os. Der anvendes megen Bagtalelse, megen Usandhed over for vort Parti. Desuagtet har det vist sig, at vort Parti er gaaet stærkt fremad. Saaledes besynder man os for, at vi ville Revolution, Omvæltning, at vi ville bryde Lovene. Jeg siger, at en taabeligere Taktik kunde Socialdemokratiet aldrig nogen Sinde slaa ind paa. Kendsgernerne vise, at vi trives og vokse netop under de Love, som vore Modstandere have skabt, og som vore Modstandere skrumpe sammen under og forsvinde under.

Jeg skal følge den højtærede Formands Anvisning om ikke at fordybe mig i politiske Udtalelser og skal efter disse faa Bemærkninger gaa over til at omtale nogle Forhold vedrørende selve Finansloven. Jeg vil da først fremhæve den Kendsgerning, at Statens Indtægter igen i Aar ere i stærk Stigning. Det er jo blevet fremhævet fra Aar til Aar her i Salen, at Statskassens Indtægter ere i stærk Stigning. Vil man sammenligne Statens Indtægter nu i Aar med, hvad de vare f. Eks. for 25 Aar siden, viser det sig, at de direkte Skatter for 25 Aar siden var omtrent 8 Millioner; de ere nu stegne til noget over 10 Millioner. De indirekte Skatter vare for 25 Aar siden 24½ Million og ere nu stegne til 48 Millioner eller derover. Jeg fremhæver dette, for derigennem kan det godtgøres, at de direkte Skatter kun ere stegne med en 25 pCt. — Det vil sige de Skatter, der hvile paa den særlig besiddende Del af Befolkningen — men de indirekte Skatter, som særlig hvile paa den besiddelsesløse Del af Befolkningen, ere i samme Tidsrum stegne med 63 pCt. Vi se altsaa, at de, som maa bære Statens Byrder, Statens Udgifter i det store og hele, det er væsentlig den besiddelsesløse Del af Befolkningen, og jeg vil netop nu udtrykkelig fremhæve det, af den Grund, at naar disse Folk saaledes skulle bidrage til at betale Pengene ind i Skattekassen, saa ere de samme Samfundsklasser ogsaa berettigede til at stille Fordringer, naar der skal være Tale om igen at lade Pengene gaa fra Statskassen og ud til Borgerne og forlange, at de anvendes til nyttige Reforme til Folkets Bedste. Naar jeg fremhæver dette, er det navnlig, fordi jeg, som ærede Medlemmer ville vide, saa længe jeg har haft Sæde her i Rigsdagen, hvert Aar har gjort mig til Talsmand for, at Staten skulde optræde som en bedre Arbejdsgiver, end den hidtil har været. Dette Krav blev rejst for 3 Aar siden og blev da formuleret i 3 Hovedpunkter, nemlig at